

A. Б. НҮРЖАНОВА

ҚАЗАҚ ТІЛІНДЕГІ СОМАТИКАЛЫҚ ТІЛДІК МОДЕЛЬДЕРДІ БИНАРЛЫҚ ОППОЗИЦИЯ ТҰРҒЫСЫНАН ҚАРАСТАРУДЫҢ КЕЙБІР ЖОЛДАРЫ

Сонғы жылдарда көптеген зерттеу жұмыстары тілдің лингвоқультурологиялық, семасиологиялық, лингвокогнитивтік аспектісін айқындауға арналуда. Фразеологиялық бірліктерді зерттеудің жаңа бағыты, жаңа парадигмасы болып табылатын когнитивтік талдау негіздері В.Н.Телия ілімінде көрініс тапты. Тілдік таңбаның ерекше түрі болып табылатын фразеологиялық бірліктерде ұлттың мәдениеті, ауыз әдебиеті, діни философиясы, салт-дәстүлері, әдет-ғұрыптары, мифологиялық дүниетанымы көздерініңдері жатыр [1].

Ғалымдар құрамында дene мүшелерінің атаулары кездесетін тұрақты сөз тіркестерін соматикалық фразеогизмдер деп атайдыны белгілі. Тұла бойдағы әртүрлі органдардың аткаратын қызметі арқылы жүзеге асып жататын күмыл-қозғалыстар, жалпы адамзат баласына ортақ болып келетіндіктен, соматикалық компонентті тіркестің ауыс мағынада қолданылуы негізінде туындастын фразеологиялық бірліктермен тіларалық лингвистикалық бірліктердің қатары толыға түседі [2]. Тіл-тілдің негізгі сөздік қорының енкөнелерінің бірі ретінде танылатын «анатомиялық атаулар» көп мағыналы, туынды жаңа сөз жасауға бейімділігімен ғана сипатталмайды, сонымен бірге тұрақты тіркестер жасаудағы белсененді қызметімен де айрықша көзге түседі [3].

Адамның басынан аяғына дейінгі барлық мүшесінің метафоралануын, яғни метафоралы мағынада колданылмайтын адамның дene мүшесі болмайтындығын, алғашқы адамдардың өзі айнала қоршаған ортасын өзінің дene мүшесіне ұқсата та-нуымен басталатын ете ертедегі кезеңдермен байланыстыруға болады [4]. Соматикалық фразеогизмдер этностиңғалам, әлем, дүние жайлы түсініктерінің көне элементтерін жаңғыруға көмектеседі, ғаламның біртұтас тілдік моделін қалыптастыруға қатысады. Ғалам бейнесі туралы В.Н.Телия былай дейді: «Картина мира возникает, когда его изображают, в частности, образными средствами языка, живой метафорой» [5].

Адам өмірде кездескен әртүрлі оқиғаларға түсініктеме беруге, қоршаған ортасындағы құбылыстарды жорамалдай отырып ұхынуға тырысады.

Әлемдегі бұкіл құбылыстар мен оқиғаларды түсіндіре алатын рационалды жүйсеге кол жеткізу – адамның негізгі қасиеті. Ол әлемді, ғарышты жүйелеу, реттеу және өзін сол жүйенің белгілі бір жеріне орналастыру үшін мифтер мен символдарды қолдану арқылы әлеммен үйлесімділікте болуға тырысады [6].

Ғалам моделіне үніліп, оның құрылымына, пайда болуына терен бойлаған кезде, көшпелі қоғам адамы абстрактілі ойлаудан гөрі нақтылықты таңдағандығын байқаймыз. Мысалы, жасың әрқашанда жақсылыққа тенеледі. Ал, қараңғы түн – жамандықтың нышаны. Ұл иерархиялық класификацияның бастамасы генотипте, яғни «адамзаттың ұжымдық жадында» қалыптасқан деуге болады [7]. Сол себептен соматикалық тілдік модельдерді бинарлық оппозиция негізінде қарастырудың маңызы зор. Бинарлық оппозицияның тиімділігі жөнінде Н.И.Толстой былай дейді: «по сути дела, это все относится не чисто к лингвистическому, а к логическому, или семиотическому аппарату, в этом и ценность этой методики для лингвистики, так как она не изолирует науку о языке, а вводит ее в более широкий круг научных дисциплин» [8, 182].

Қазақ тілінің фразеологиялық қазынасында дene мүшесінің атауларының қатысуымен жасалған бейнелі тұрақты тіркестер молынан кездесіп жатады. Соматикалық тілдік модельдерді саралап жікке белуде біз ғалам құрылымын адам тәнімен ұқсастыра түсінуге тырысамыз. Ғаламды танудың құралы тілден белек ойлау болып табылады. Ойлау арқылы адам өз санасында ғалам занылықтарын, ақиқат болмысты бейнелейді және оларды ұғым-түсініктер түрінде ұстап қалады, яғни ғалам (дүние) бейнесі дегеніміз – адамның ойлау әрекетінің атрибуты, ал ұғымдар мен олардың өзара байланысы, қарым-қатынасы түріндегі абстракция адам санасындағы дүние бейнесінің формасы болып табылады. Басқаша айтқанда, ойлау нәтижесінің бейнелегіштік қасиетінің нәтижесінде санада адамның өзін қоршаған ақиқат болмыс әлемінде бағыт-бағдарын межелеуіне, әлем жайлы жинақтаған білімін өз пайдасына жаратуына басшылық жасайтын дүние-

нің (ғаламның) концептуалды бейнесі қалыптасады [9, 69].

«Мифы народов мира» жинағында: «В казахской мифологии мир состоит из трех космических зон», – деп көрсетіледі [10]. Адамның тұла бойы үш белікке (бас, дене, аяқ) белгінетіндігі белгілі, сондыктан соматикалық тілдік модельдерді бинарлық жұп негізінде алғып, қазактың мифтік танымындағы ғаламның үш қабатымен байланыстыра қарастырамыз:

- 1. Жоғарғы әлем аспан (көк, Тәңірі) әлемі, күн, ай, жұлдыз адамның басы, шашы, маңдайы**
- 2. Ортаңғы әлем жер беті (адам, қоғам, жан-жануар, құс т.б.) адамның дене мүшесі (көз, құлақ, мұрын, ауыз т.б қол, қолтық, бел, кіндік т.б.)**
- 3. Төменгі әлем жер асты әлеміне қатысты мифтік танымдар адамның дене мүшесі (белден төменгі, аяқ)**

Дәстүрлі дүниетанымында әлем – ерекше мән-мағынаға ие болмыс. Әлем – адамның мәдени тіршілігінің қеністігі. Әлем адам үшін – ұстаз, танымның көзі. Ғаламды үш белікке белгіп қарастыру (**жоғарғы әлем, ортаңғы әлем, төменгі әлем**) халықтың ғаламды танып-білудегі басты ұстанымы. Ол адам денесінің үш белгімен сәйкес келеді: **бас – жоғарғы әлем, яғни тәңірі әлемі. Күн сәулесінің жоғарыдан әлемге жылылық таратуымен сабактас келеді, дене – ортаңғы әлем, яғни жер беті, ондағы тыныс-тіршілік, аяқ – төменгі әлем** – жер асты әлемі – қараңғылық, өлім - өлілер әлемі.

Қазақ тіліндегі соматикалық тілдік модельдерді бинарлық оппозициялар тұрғысынан былайша саралап, жікке белуге болады:

- 1 жоғары/төмен «көк/жер ® бас/аяқ**
- 2 жер/жер асты әлемі ® белден төменгі: кіндік/аяқ**
- 3 оң/сол ® оңқоз/сол көз, оңқұлақ/сол құлақ, оңқол/сол қол, оңаяқ/сол аяқ**
- 4 ішкі/сыртқы ® жүрек, бауыр, бүйрек, қан, өт, т.б. / бас, шаш, көз, құлақ, ауыз, мұрын, қол, аяқ, тізе, өкие, саусақ, тырнақ, т.б**
- 5 байлау, айқастыру/шешу ® қол, аяқ**
- 6 жарық/қараңғы ® көз/құлақ**

7 бүтін/сынық ® бас/аяқ, қол

8 ерек/әйел ® бас/мойын

9 өмір/олім ® жүрек

Жоғары/төмен «көк/жер «жер/жер асты әлемі бинарлық оппозициялар негізінде біз ғаламның бірінші қабаты - жоғарғы әлем ® көк әлеміне адамның басын жатқызамыз. Себебі адамның басы – жоғарғы әлем меншігі. Сондыктан да ол сакралды мәнге ие. Бұл жөнінде Г. Сағидолда былай дейді: «Бас – жерлік емес, «көк әлемінің» дүниесі. Қазақтың діни танымы «адамның басы Алланың добы» деп, бастың «Жаратқан Алланың меншік дүниесі» екендігін растайды [11]. Қазақ ұғымында басқа киетін бас киім де – киелі, қасиетті болып есептеледі. Этнограф-ғалым Н. Шаханова бас киімнің сакралды «жоғары жаққа» қатысты семантикалық статусын «құт» ұғымымен қарастыра келіп, «басқұт» мекендейтін, ұялайтын орын» деген түсініктің «қасиетті, кислі» саналуына негіз болғандығын айтады [12]. Сондыктан да қазақ бас киімді жерге тастауға, аяқпен басуға тыйым салады. Ал енді ғаламның екінші қабаты – адамның өмір сүретін ортасы жер бетіне адамның тұла бойы – дenesін және оның беліліктері туралы айтқан кезде **ішкі/сыртқы – ашық/жасыбық, байлау, айқастыру/шешу, жарық/қараңғы, бүтін/сынық** сияқты бинарлық оппозицияларды алуға болады.

Ғаламның үшінші қабаты – **жер асты әлеміне** адамның аяғын жатқызамыз. Дәстүрлі дүниетанымында адамның аяғы – төменгі әлемге қатысты дene мүшесі. Аяқ киімді бас киімнен жоғары коюға, аяқ киіммен үйдің төріне өтүге, аяғын аспанға көтөруге болмайды. Мысалы, «аяғыңды басыңнан жоғары көтерме, басыңнан базыңқайтады» дейді. Бұл аяғымен «көкті тебу» деген ежелгі түркі әлеміндегі Тәңірі күлтімен байланысты тыйым сез аяқтың төменгі әлем меншігі екендігін дәлелдейді.

Қорыта айтқанда, көшпелілердің өмір салтымен байланысты қазақ тіліндегі соматикалық тілдік бірліктерді бинарлық оппозиция негізінде қарастыру – адамның ғалам модельіндегі, қоғамдағы орнын айқындастырын иерархиялық сипаты бар құнды бағдарлардың бірі болып табылады, – деп тұжырымдаймыз.

ӘДЕБІЕТ

1. Авакова Р. Фраземикадағы этнолингвистикалық концепция. Екінші халықаралық түркология конгресі // Қазіргі заманғы түркология: теориясы, практикасы және алдағы міндеттері. 94-99 бб.

2. Байрамова Л.К. Фразеология и перевод. С. 12-13.

3. Болғанбаев Ә. Анатомиялық атауларға байланысты

фразеологизмдер. Қазақ тілінің түсіндірме сөздігін жасау тәжірибелері. Алматы, 1989. 107-б.

4. *Хасанов Б.* Қазақ тілінде сөздердің метафоралы қолданылуы. Алматы, 1966. 76-б.

5. *Телия В.Н.* О специфике отображения мира психики и значения в языке/Сущность, развитие и функции языка. М., 1987. С. 74.

6. *Кенжестай Д.* Қожа Ахмет Йасауи дүниетанымы. Түркістан, 2004.

7. *Цивьян Т.В.* Модель мира и ее лингвистические основы. М.: КомКнига, 2006. 280 с.

8. *Толстой Н.И.* О предмете этнолингвистики и ее роли в изучении языка и этноса // Ареальные исследования в языкознании и этнографии. Язык и этнос. Л.: Наука, 1983.

182 с.

9. *Сагидолда Г.* Дүние-әлемді көру арқылы қабылдаудың тілдік модельдері // ҚазҰУ Хабаршысы. Фил. сер. №9.

10. Мифы народов мира Т.П.

11. *Сагидолда Г.* Поэтикалық фразеологизмдердің этномәдени мазмұны. Алматы: Ғылым, 2003. 202 б.

12. *Шаханова Н.* Мир традиционной культуры казахов. Алматы: Қазақстан, 1998.